

2. Onjuiste rechtsopvatting, ontoereikende motivering, onvolledig onderzoek van het door rekwirant aangevoerde middel, onjuiste opvatting van het bewijs, kennelijke beoordelingsfout, overschrijding van bevoegdheid en uitspraak ultra petita, schending van artikel 11 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie met betrekking tot het eerste middel.
3. Onjuiste rechtsopvatting, onjuiste juridische kwalificatie, onjuiste opvatting van het bewijs en kennelijke beoordelingsfout met betrekking tot de omschrijving van de feiten.
4. Onjuiste rechtsopvatting, onjuiste opvatting van het bewijs, kennelijke beoordelingsfout, ontoereikende motivering, onvolledig onderzoek van het door rekwirant aangevoerde middel, niet-vaststelling van de rechtens relevante feiten, onvolledig juridisch onderzoek van de relevante feiten, onvolledig onderzoek van het middel, ontoereikende motivering met betrekking tot het vijfde middel.
5. Onjuiste rechtsopvatting, onjuiste opvatting van het bewijs, onvolledig onderzoek van het aangevoerde middel, ontoereikende motivering, onregelmatige procedure en overschrijding van bevoegdheid met betrekking tot het zesde middel.
6. Onvolledig onderzoek van het aangevoerde middel en ontoereikende motivering met betrekking tot het achtste middel.
7. Onjuiste opvatting van het bewijs, kennelijke beoordelingsfout en onvolledig onderzoek van het door rekwirant aangevoerde middel met betrekking tot het tweede en het derde middel.
8. Schending van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie door het Gerecht.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesarbeitsgericht (Duitsland) op
17 november 2022 — Konzernbetriebsrat der O SE & Co. KG**

(Zaak C-706/22)

(2023/C 71/19)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesarbeitsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Konzernbetriebsrat der O SE & Co. KG

Verwerende partij: Vorstand der O Holding SE

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 12, lid 2, van verordening (EG) nr. 2157/2001⁽¹⁾ juncto de artikelen 3 tot en met 7 van richtlijn 2001/86/EG⁽²⁾ aldus worden uitgelegd dat wanneer een holding SE wordt opgericht door deelnemende vennootschappen die geen werknemers in dienst hebben en geen dochtervennootschappen bezitten die werknemers in dienst hebben (een zogenaemde “SE zonder werknemers”), en de holding SE in het register van een lidstaat is ingeschreven zonder dat eerst een onderhandelingsprocedure met betrekking tot de rol van de werknemers in de SE is gevoerd, deze onderhandelingsprocedure achteraf met terugwerkende kracht moet worden gevoerd, indien de SE de zeggenschap uitoefenende onderneming wordt van dochtervennootschappen in verscheidene lidstaten van de Europese Unie die werknemers in dienst hebben?
2. Indien het Hof de eerste prejudiciële vraag bevestigend beantwoordt:

Is dan het achteraf voeren van de onderhandelingsprocedure in een dergelijk geval voor onbepaalde tijd mogelijk en noodzakelijk?

3. Indien het Hof de tweede prejudiciële vraag bevestigend beantwoordt:

Staat artikel 6 van richtlijn 2001/86/EG in de weg aan toepassing van de wetgeving van de lidstaat waar de SE thans haar statutaire zetel heeft, met het oog op het achteraf voeren van de onderhandelingsprocedure, wanneer de “SE zonder werknemers” in een andere lidstaat in het register is ingeschreven zonder dat eerst een dergelijke procedure is gevoerd, en nog vóór de verplaatsing van haar statutaire zetel de zeggenschap uitoefenende onderneming wordt van dochtervennootschappen in verscheidene lidstaten van de Europese Unie die werknemers in dienst hebben?

4. Indien het Hof de derde prejudiciële vraag bevestigend beantwoordt:

Geldt dat dan eveneens wanneer de staat waar deze “SE zonder werknemers” voor de eerste maal is ingeschreven, na het verplaatsen van de statutaire zetel daarvan de Europese Unie heeft verlaten, en het recht van die staat geen bepalingen meer bevat inzake het voeren van een onderhandelingsprocedure met betrekking tot de rol van de werknemers in de SE?

(¹) Verordening (EG) nr. 2157/2001 van de Raad van 8 oktober 2001 betreffende het statuut van de Europese vennootschap (SE) (PB 2001, L 294, blz. 1).

(²) Richtlijn 2001/86/EG van de Raad van 8 oktober 2001 tot aanvulling van het statuut van de Europese vennootschap met betrekking tot de rol van de werknemers (PB 2001, L 294, blz. 22).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rayonen sad — Nesebar (Bulgarije) op
5 december 2022 — “Vodosnabdyavane i kanalizatsia” EAD / PQ**

(Zaak C-744/22)

(2023/C 71/20)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Rayonen sad — Nesebar

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: “Vodosnabdyavane i kanalizatsia” EAD

Verwerende partij: PQ

Prejudiciële vragen

- 1) Zijn de bepalingen van artikel 2, lid 5, en artikel 7, lid 2, punt 1, van de Naredba 1 ot 09.07.2004g. za minimalnite razmeri na advokatskite vaznagrazhdenia (verordening nr. 1 van 9 juli 2004 inzake minimumtarieven voor de advocatuur), die op grond van artikel 47, lid 6, van de Grazhdanski protsesualen kodeks (Bulgaars wetboek van burgerlijke rechtsvordering) (GPK) van toepassing zijn en betrekking hebben op de regels voor de vaststelling van het honorarium van een bijzondere vertegenwoordiger van een afwezige verweerder in het kader van procedures als in het hoofdgeding — dat betrekking heeft op een vordering tegen een consument tot betaling van een geringe hoeveelheid verbruikt water — verenigbaar met artikel 19, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) juncto artikel 169, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), wanneer de consument ingeval hij in het ongelijk wordt gesteld ook wordt veroordeeld in de kosten van de bijzondere vertegenwoordiger, overeenkomstig artikel 78, lid 1, GPK?
- 2) Is de regeling van artikel 47, lid 6, GPK juncto artikel 26, lid 1, van de Zakon za pravnata pomosht (Bulgaarse wet op de rechtsbijstand) betreffende de aanwijzing van een bijzondere vertegenwoordiger ingeval de consument niet op zijn adres kan worden aangetroffen, op grond waarvan het honorarium door de rechter moet worden vastgesteld, waarbij ook de mogelijkheid bestaat dat dit wordt vastgesteld op een bedrag dat onder het minimumtarief ligt, terwijl de benoeming van een bijzondere vertegenwoordiger onder de bevoegdheid van een andere instantie valt, namelijk de raad van de orde van advocaten, die deze benoeming naar eigen goeddunken en reeds enkel op grond dat hij het niet eens is met het door de rechter vastgestelde honorarium, kan weigeren, verenigbaar met artikel 19, lid 1, VEU juncto artikel 169, lid 1, VWEU?
- 3) Is de rechter bevoegd om, door rechtstreekse toepassing van het Unierecht en in het bijzonder de bepalingen van artikel 19, lid 1, VEU juncto artikel 169, lid 1, VWEU, in geval van weigering om een advocaat als bijzondere vertegenwoordiger te benoemen, andere regels ter bescherming van de rechten van de consument in gerechtelijke procedures toe te passen, die volgens het nationale recht van de Republiek Bulgarije in dergelijke gevallen in beginsel niet van toepassing zijn, zoals de verlening van rechtsbijstand overeenkomstig artikel 95, lid 1, GPK, zonder dat de consument daarom heeft verzocht?